

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

inde på spørgsmålet, om ikke der kunne indføres lempeligere regler for smørrebrødsforretningerne; de har jo fremsendt en længere skrivelse med ønske om en bedre lovgivning for deres forretningsområde. Jeg synes, der kan være stor interesse for at forsøge på muligvis at mildne nogle af bestemmelserne sådan, at det bliver muligt at få disse alkoholfri beværtninger, som for en billig penge kan give folk det mest nødvendige. Men det er et spørgsmål, som vi sikkert kan vende tilbage til i udvalget.

Dernæst har spørgsmålet om bevillingsnævnenes sammensætning og derunder spørgsmålet, hvorvidt man skulle muliggøre, at beværtere kunne være medlemmer af disse nævn, været omtalt af, tror jeg, næsten samtlige ordførere og med skiftende fortegn. Jeg vil stadig mene, at det fremsatte forslag er et fornuftigt forslag, men jeg er klar over, at det har været drøftet også i kommissionen, hvor et mindretal på 3 medlemmer af 18 er gået imod denne bestemmelse. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Weikop fremhævede, at da et sådant forslag sidst blev drøftet i et folketingsudvalg, blev det stemt ned. Det skete med 8 stemmer mod 7, så meningerne har altså været temmelig delte.

Endvidere er det spørgsmål blevet rejst, om man skulle gå over til et almindeligt kreditforbud for marketenderier, og på dette punkt er der også en mindretalsindstilling i betænkningen. Jeg forstår, at der er stor interesse for dette spørgsmål, men jeg synes også dér, at familiesynspunkterne må være fremherskende, og det undrede mig noget, at det ærede medlem fru Alvilda Larsen udtalte sig, som hun gjorde.

Endvidere er der spørgsmålet om bødestrafen for de unge. Herom vil jeg gerne sige, at allerede med de straffebestemmelser, der findes i den gældende lov, kan de unge, som går ud og bliver beskænket i modstrid med reglerne, ifalde strafansvar og bødeansvar. Men det kan vi også se på i udvalget.

Så er der spørgsmålet om beskatningen. Alle de ærede ordførere har været stærkt inde på beskatningen, som jo ikke direkte vedrører denne lov, og man har, hvad der ikke er ualmindeligt fra denne talerstol, hørt om, hvor strenge skatterne er, og at nu skulle de rigtignok sættes ned. Jeg synes, det kunne være på sin plads at sige, at de forskellige skatter, vi har i dette land, er pålagt, ikke altid af et enigt folketing, men dog pålagt af dette høje ting. Og hvad nu endelig det angår, at det ikke længere er muligt at drikke en øl på grund af den frygtelige beskatning, kan der være grund til at sige, at ølsalget stadig har været stigende. Det har det dog ikke været i marketenderierne; dér har der været et svagt fald, hvad jeg personlig ikke kan have noget særligt imod, da jeg synes, det er nok så fornuftigt at drikke sit øl hjemme, men der er dog stadig en ganske betydelig omsætning i marketenderierne. Salget af det svage øl er derimod faldet mere end salget af det stærke, mælkesalget har været nogenlunde uforandret, og salget af sodavand er gået i vejret, men det er der vel ingen der kan have noget at indvende imod.

Man har også været inde på spørgsmålet om, hvad man skulle forstå ved stærkt øl, og det ærede medlem hr. Vagn Bro talte om, at det måske var mere afgørende, hvor meget øl der blev drukket, end hvor høj procenten var; jeg ved ikke, om det ærede medlem vil stille forslag om, at vi skal have en bestemmelse i loven, der siger, hvor mange øller der må drikkes. Det kunne vist blive lidt besværligt.

At højskolerne ikke får en fornuftig ordning, kan jeg ikke være enig i.

Man har rejst det spørgsmål, om marketenderne driver deres virksomhed ud over, hvad der er rimeligt, og man har også drøftet varesalget fra marketenderierne. Af betænkningen fremgår det, at dette salg ikke har haft nogen større betydning; det har en undersøgelse vist, og derfor tror jeg ikke, dette spørgsmål er så interessant, som det kunne synes, men jeg skal gerne gå ind på